

Arnhem, 5 december 2021

Lieve Sint,

Ik vind het steeds lastiger om te geloven in de goede afloop.

Sowieso, ik biecht het u eerlijk op, heb ik er niet veel talent voor, voor geloven.

Voor de rituelen wel, de rituelen bieden me troost.

Als student brandde ik al voor iedere presentatie een kaarsje in het kapelletje om de hoek van de Toneelacademie en nog altijd, wanneer ik mezelf terugvind in Maastricht, zet ik een vlammetje bij Maria Sterre der Zee in de Onze Lieve Vrouwe.

Elk ritueel, hoe klein ook, kan houvast geven.

Elk houvast, hoe klein ook, kan betekenis geven.

Mijn kinderen hebben minder moeite met geloven.

Uw jaarlijkse verschijning, met staf, mantel, mijter, is een vanzelfsprekendheid die op pakjesavond zijn hoogmis vindt.

Voor mijn kinderen staat geloven gelijk aan vertrouwen.

Voor mij, tot mijn spijt, aan twijfel.

Ik twijfel niet alleen aan u hoor, Sinterklaas, ook het geloof in mezelf kost me soms de grootste moeite.

Of ik het wel goed doe.

Toen mijn kinderen en ik, verkleed als pietjes en met zelfgebakken pepernoten, gisteren voor de televisie zaten om het Sinterklaasjournaal te kijken, nog altijd in spanning of het wel goed zou komen met de cadeautjes deze pakjesavond, ging de bel – de postbode bracht een pakketje.

Mijn zoon, in pietenpak, deed de deur voor hem open.

En de postbode, een wat oudere man, glimlachte breed en riep vrolijk:

“Zo! Wat ben jij een mooie zwarte Piet!”

En ik, automatisch, alsof ik een kind corrigeerde, hoorde mezelf, iets te streng zeggen:

“Nee, een gewóne Piet.”

Ik had er meteen spijt van.

We keken elkaar even aan.

Deze twee wereldbeelden die per ongeluk op elkaar botsten, zonder kwade wil.

En terwijl we ons terugtrokken in de loopgraven van onze goede bedoelingen wisten we allebei even niet hoe het verder moest.

De postbode draaide zich om en vervolgde zijn ronde, ik sloot de deur en ging weer met mijn gezin voor de televisie zitten.

Ik had tegen hem moeten zeggen: "Er is meer dat ons bindt dan dat ons scheidt."
Niet omdat ik dat zeker weet, maar omdat ik dat heel graag wil geloven.

En misschien is dat het, met geloven.

Begint het bij graag willen.

Bij het verlangen.

En voor het verlangen, lieve Sint, heb ik een groot talent.

Dus dan ligt die goede afloop misschien ook wel onder handbereik.

Ik wens u, Sinterklaas, nog een heel fijne verjaardag,

en hoop dat vanavond

ook de postbode

een mooi pakje in zijn schoen vindt.

Veel liefs

en tot volgend jaar.